

மூந்தல் குடும்பம்

கடமைத்துறை

செ. கருணாநிலை

Shanti Kooth
2015/05/22

மாந்திர குடை

சௌ. கஞ்சாதி மார்ட்

வெளியீடு

மலையக்கல்வி அபிவிருத்தி மன்றம் - கொழும்பு
தலவாக்கலை தமிழ்ச் சங்கம்

தூங்பற்றி

தூங் : முங்கில் கூடை (கவிதைகள்)
பதிப்புமை : © கோ.கிசோகுமார்
முதற்பதிப்பு : 2013
ISBN : 978-955-44582-0-8
கணனி வழவழைப்பு : அறிவொளி கிரபிக்ஸ் (ம.க.அ.மன்றம்)
தூங் வழவழைப்பு : ப.ரஞ்சித்குமார், கி.மோகன்ராஜ் ச.மோகன்ராஜ்
பதிப்பு : அறிவொளி கிரபிக்ஸ் (ம.க.அ.மன்றம்)
189, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11.
தொலைபேசி : 011-2424886
வெளியீரு : மலையக்க கல்வி அபிவிருத்தி மன்றம்
தலவாக்கலை தமிழ்ச் சங்கம்
விலை : 200/=

Bibliography

Book Name : Moongil Koodai (Poems)
: © G.Kisokumar
First Edition : 2013
ISBN : 978-955-44582-0-8
Computerized : Arivoli Graphics (U.E.D.S)
Colombo 11.
Book Design : P. Ranjithkumar, K. Mohanraj, S. Mohanraj
Printed by : Arivoli Graphics (U.E.D.S)
189, Sea Street, Colombo - 11. Tel : 011-2424886
Published by : Upcountry Education Development Society
Thalavakalai Thamil Sangam
Price : 200/=

காணிக்கை ...

தம் உதிர்த்தை

என்னுள் ஓட விட்டதோடு

எம் சமுகத்தின்

அவலங்கள் ஆதங்கங்கள்

வலிகள் வஞ்சனைகளினை

என்னுள் தேடவைத்த

என் அம்மா, அப்பாவுக்கு...

அணிந்துரை

“கலாழுஷனம்”

மொழிவரதன்

(C.மகாலிங்கம்)

B.A(Cey),Dip in Edu(S.L.P.S),Rtd ADE

கோ.கிசோகுமாரின் “மூங்கில் கூடை” கவிதைகளை வாசிக்கக்கிடைத்ததன் மூலம் ஒரு இளம் படைப்பாளியின் கவிதை ஆற்றலை தரிசிக்க கிடைத்தது எனலாம்.

தேயிலை, மூங்கில் போன்றன மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அடையாளங்கள் எனலாம். பசுமையான தேயிலையும் மஞ்சளும் பச்சையும் கலந்த மூங்கிலிலும் இந்த உழைப்பாளர்களின் அன்றாட வாழ்வோடு இழையோடியுள்ளது எனலாம். இந்த நாட்டின் அந்நிய செலாவணியில் இந்தக்கூடைகளும் கணிசமான பங்களிப்பினை செய்கின்றது என பெருமைக் கொள்ளலாம். ஆனால் இம்மக்களின் வாழ்வு பாரிய மாற்றத்திற்கு உட்படாததாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்த பின்புலத்தில் கற்று வளர்ந்த கோ.கிசோகுமார் அவைகளை கவியாக்குவதில் கவனம் எடுத்துள்ளார்.

வளர்ந்து வரும் ஓர் இளம் படைப்பாளியின் கவிதைகளுக்கு உரம் இடவேண்டியது எமது கடமையாகும். இன்றைய புதிய கவிதை போக்குகள் பலவாக உள்ளன. உவமை, உருவகம் என்பதைவிட நவீன கவிதைகள் படிமங்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்து வருகின்றன. தம்பி கோ.கிசோகுமார் பல புதிய கவிஞர்களின் கவிதைகளை வாசிக்க வேண்டியவராக உள்ளார் எனலாம். மிகவும் அச்சொட்டான சொற்சேர்க்கைகள், உயிர்த்துவமிக்க வரிகள் அவருக்கு எதிர்காலத்தில் நிச்சயம் கைவரம் பெறும் என எதிர்பாக்கலாம்.

இவரின் ஆரம்பகால “மூங்கில் கூடை”யின் உள்ளத்தை நெருடும் கவிதைகள் இல்லாமலில்லை. மழை, அதிவிசேஷம், ஓய்வுத்தொகை, இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள், பணமாய் போன்று வாழ்க்கை, ஒரு நாள் வரும், அதுசரி போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. தம்பி கிசோகுமார் எதையோ வாழ்வியலில் விட்டுச் சென்று கவிதைப் புனையவில்லை.

மலையக மக்களின் வாழ்வு நிலை, வறுமை, சமூக ஊழல்கள், சிறுவர் உழைப்பு, உலகமயமாக்கல், தாய்பாசம், இன்றைய காதலின் போக்கு இப்படி தொடர்கின்றன அவரது கவிவரிகள். புதிய நம்பிக்கை தரும் வழிகளையும், புதிய சந்ததியினருக்கான ஒளிப் பாய்ச்சல்களையும், மாற்று சிந்தனைகளுடனான நற்கருத்துகளையும் அவரது பேண தொட்டெழுத வேண்டும்.

புதிய பாணி, படிமங்கள் என்பதற்காக மக்களுக்கு புரியாத கவிதைகள் படைப்பதை தவிர்த்து புதுமையும் பழமையும் சேர்ந்து கலந்து பிறந்த ஒரு புதிய சமூக மேம்பாடு சார்ந்த கவித்துவ வரிகளை கோ.கிசோகுமாரிடமிருந்து இலக்கிய உலகம் எதிர்பார்க்கிறது. மானுடநேயமிக்க கிசோகுமார் போன்றவர்களின் வரவு பாராட்டத்தக்கது. அவர் நிறையவே வாசிக்கவும் எழுதவும் எல்லா நலன்களும் கிடைக்க வேண்டும். அவரது பணி சிறக்க எனது நல்லாசிகள்..

மொழிவரதன்

34/20 “மொழியகம்”

கணபதிபுரம்

கொட்டகலை

தலவாக்கலை தமிழ்சங்க தலைவரால்..

அடுக்கு மொழி துறந்து
 அர்த்தமற்ற அலங்காரம் துறந்து
 அல்லல் படும் நம் சமுகத்தின்
 ஆணி வேர் முகர்ந்து

அவல குரல் பாதியும்
 ஏக்கங்களின் எதிரொலி மீதியுமாய்
 நிரம்பி வலிகிறது
 தம்பி கிசோவின்
 மூங்கில் கூடை

ஏக்கம் ஒரு வரி
 ஏமாற்றம் ஒரு வரி
 எதிர்பார்ப்பு ஒரு வரி
 கவலை ஒரு வரி
 தயக்கம் ஒரு வரி என...
 நம் சமுகத்தின் அத்தனை அம்சங்களையும்
 பிளந்து பின்னப்பட்டிருக்கிறது
 எம் வர்க்கத்தின் வரலாறு கூறும்
 இம் மூங்கில் கூடை..
 தம்பி கிசோவின்
 மூங்கில் கூடை சுமந்து வந்திருப்பது
 நம் - தாய்குலம் பறித்த
 தேயிலைக் கொழுந்தை அல்ல,
 நம் - சமுகத்தின்
 பறிக்கப்பட்ட உரிமைகளையும்
 பதிக்கப்பட்ட உழைப்பினையும்
 அழிக்கப்பட வேண்டிய அவலங்களையும்
 அழியா அடையாளங்களையும்
 புதுப்பிக்கப்படும்
 கை ரேகைகளையும்

புதைக்கப்பட்ட புன்னகைகளையும்

தடி தேடும் கொடிகளான எம்மை

கூடைக்குள் தேசமாக

கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன

கிசோவின் கவிதைகள்.

இந்தக் கூடை

எள்ளி நகையாடவோ,

ஏனானம் செய்யவோ,

எட்டி உதைக்கவோ,

பின்னப்பட்டதல்ல,

ஏழ்மையிலும் எழுந்திடத்துடிக்கும்

எமக்கு உர(ற)ம் ஊட்டவே...

பின்னப்பட்டுள்ளது.....

க.குரேவு

தலைவர்

தலவாக்கலை தமிழ்ச் சங்கம்

முங்கில் சூடைக்கு வாழ்த்து...

காலத்தின் அடையாளம் கண்டு
கவிதைகளால் ஒரு புரட்சி
செய்யத் துடித்த ஒரு இளைஞனின்,
முதுகில் சுமக்கும்,
முங்கில் சூடை...

தன் இதயத்தின் வலிகளை
கவி வரிகளால் இறக்கி வைக்க
எடுத்த முயற்சி முத்துகளாக-இருக்கிறது
முங்கில் சூடை...

தன் சமுகத்தின்
வெயிலுக்கு நிழலாக
இருட்டுக்கு வெளிச்சமாக
முட்பாதைக்கு ஒரு மெத்தையாக
இருக்கிறது - இந்த
முங்கில் சூடை...

முங்கில் சூடையை சுமந்து வர
மலையகக் கல்வி அபிவிருத்த மன்றம்
கிசோருடன் கரம் கோர்த்துக் கொண்டது.

நன்மைகளுக்காய்-நாம்
என்றும்
நல்லவருடன் சேர்ந்திருப்போம்.

கே. சிவசுப்பிரமணியம் JP
தலைவர்
மலையகக் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றம்

என்னிலிருந்து...

எம் வம்சாவழியினரின் வாழ்வு விதி
வரையப்பட்டு
நூற்றாண்டிரண்டும் கடக்கப்போகிறது

இன்றுவரை வெளிச்சத்திற்காய்
ஒலியேழப்பிக்கொண்டிருக்கும்
எம் அநேகமானவரின் இரவுப்பகல்
ஆங்காங்கே இருண்ட
எண்ணங்களால் தான்
இமுத்து வரப்பட்டிருக்கின்றன

சூலிகளாக சூட்டிவரப்பட்டோம்
என்று கூறி கூறியே
விடியல்களின் விளிம்பினைக்கூட
நெருங்க முடியாதவர்களாகிக்
கிடக்கின்றோம்

வறுமை வசைப்பாடு பாடியே
எம் வரலாறுகளின்
பெறுமதியினை
ரூபாயினை போல
வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறோம்

எம் வீழ்ச்சிக்கு
இது சாட்டாகவும்
எத்தனையோ பேரின் எழுச்சிக்கு
இதுவே சக்தியாகவும்
ஆகிலிட்டதை நடப்புலகின்
திரைகள் எமக்கு
காண்பித்துக் கொண்டுதான்
இருக்கின்றன..

விவரம் தெரிந்த தினங்களில்
இருந்தே
என் விழிகளதனை யதார்த்த
கண்ணாடியினால்தான்
பார்த்துக்கொண்டுமிருக்கிறது

நான்
வரலாற்றினை மறந்து
விடவில்லை
யதார்த்தத்தை மறந்துவிடவேண்டாம்
என்றே
சொல்ல வருகிறேன்..

கூட்டாஞ் சோறு
ஆக்கி விளையாடுதல் முதல்
கூட்டு ஒப்பந்தம்
வரைக்கும்

எம்
எண்ணங்களில் எழுச்சி தேவை
மனப்பாங்குகளில் மலர்ச்சி தேவை
சிந்தனைகளில் சீர்படுத்தல் தேவை

என
எனக்கு தெரிந்த நடையில்
விதைக்க முனைந்துள்ளேன்...

என் மற்றும் என் சமபிறப்பு
சந்ததியினரின்
தற்கால போக்குகளையும்
கடந்த கால தடங்களையும்
வரைய முற்பட்டுள்ளேன்..

முங்கில் கூடையினை போல்
தேசத்திற்காய் தேய்ந்து போனாலும்
தேவை முடிந்ததும்
ஒதுக்கிவிடப்பட்டவர்களாய்
கொலுவி விடப்பட்டுவிடுகிறது
எம் வாழ்வு

என்னிந்த மூங்கில் கூடையின்
முகத்தோற்றும்
எம்மவர் உழைப்பினை
அடையாளப்படுத்தும்

மறைந்து கிடக்கும்
அதன் மறு தோற்றும்
எம்மில் படிந்து நிற்கும்
கறைகளினை
உணர வைக்கும்

இது வெறுமனே வெளியில்
நின்று விழித்து சொன்னதல்ல...
உள்ளே நின்று உணர்ந்து
பதித்திருக்கிறேன்

ஏற்று கொள்ளப்பட்டு விடும்
என்ற நியாயமான
நம்பிக்கையில்..

வெறும் வரிகளாக இருந்த
என் வலிகளை..
கவி வரிகளாக
வெளியீடு செய்வதற்கு
எல்லாவகையிலும்
எனக்கு சக்தி தந்த
இறைவனுக்கு நன்றிகள்....

அன்புடன்
கோ.கிசோகுமார்

ஷ்ரீட்டன் தோட்டம்,
கொட்டகலை.
071 3594543
kisog@ymail.com

அத்தோடு.....

என்னை கலை பிரபஞ்சத்திற்கு அறிமுகம் செய்த என் ஆசான் திரு. V.இரட்னராஜா அவர்கள்.

என்னை கவியுலகத்தில் அடையாளப்படுத்திய தலவாக்கலை தமிழ் சங்கம், அதன் அனைத்து உறுப்பினர்கள்.

மலையகக் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றம், அதன் உறுப்பினர்கள்.

அணிந்துரையை அணிவித்த மொழிவரதன் ஜயா அவர்கள்.

என் முயற்சிக்கு முகம் வரைந்த D.க்ரேஷ்காந்த் (மாணவன்-பேராதனை பல்கலைகழகம்).

என் வரிகள் பலவற்றிற்கு உயிர் வரைந்த P. ரஞ்சித்குமார் அவர்கள்.

என்னோடு நின்று இன்று வரை என்னை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் என் பள்ளிகால நண்பர்கள்.

கல்லூரி நண்பர்கள்.

ஆசிரிய நண்பர்கள்.

என் அனைத்து அடிகளுக்கும் படிகளாய் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் என் அக்கா கோ.ஷண்முகப்பிரியா, தம்பி கோ.ஹம்சருபன் மற்றும் இரா.நிஷாந்தினி.

அனைவருக்கும் என் நன்றிகள்.....

உள்ளே....

அறிவு தந்தவனுக்காக	01
ஒரு நாள் வரும்	02
நான் உன் பக்தன்	04
பணிந்த வாழ்க்கை	05
குளவிகளுக்கும் தெரிந்துவிட்டது	06
சீமெந்துப் பாதை	07
மறைந்தும் மறையாததும்	08
இத்தோடு முடித்துக் கொள்ளுங்கள்	10
யார் வருவார்?	11
ஓய்வுத் தொகை	12
விழிப்புணர்வு கூட்டம்	13
வருணனை	14
திரிகளே	15
பண்ணைக்காரன்	17
விசிறிகள்	18
வெற்றிலை தாகம்	19
பாராட்டுங்கள்	20
எம் பதினெட்டுகள்	21
ரிசானா	22
மழை	24
கண்டிப்பு	25
அவள் ஒரு தேவைதையே தான்	26
எம்மவர் வாழ்க்கை	28
பண்மாய் போனது வாழ்க்கை	29
அடையாளங்கள்	31
கதை	32
வெட்கிக்கிறேன்	33
சிறந்த நடிகர்கள்	34
தேர்தல்	35

முன்னெச்சரிக்கை	36
நாங்கள் வெறும் காய்கள்	37
பெருமை	39
அவலம்	40
கோழைக் கூட்டங்கள்	41
எம் முத்தப் பிரஜைகள்	42
அதிவிவேசம்	44
வெறுமை	45
ஏனானம்	46
யார் விதைத்தார்	47
காதலும் நியாயமும்	48
ஒரு தாயின் புலம்பல்	50
காரணமில்லாத கழிவுகள்	51
பிஞ்ச வரலாறுகள்	52
முகநூலோடு ஒரு மோதல்	53
காதல் படும் பாடு	56
அவமானம்	57
அந்த ஐந்து நாட்கள்	58
பிரதிபலிப்பு	60
பைந்தமிழுக்காய் ஒரு குரல்	61
முங்கில் கூடை	64
நியூற்றனின் முன்றாம் விதி	66
விண்ணப்பம்	67
என் செய்வேன்	68
வேவி	69
அது சரி	71
ஒரு விழுதின் மடல்	72
அதிசய மேடை	74
கண் கெட்ட பிறகு	76
தேடலினால்	77

அறிவு தந்தவனுக்காக..

ஆறு வயதுதான் இருந்திருக்கும்

அறிமுகமானோம்....

அன்றிலிருந்து இன்று வரை..

அன்பு கலந்து அறிவு தந்தீர்..

எண்களையும் எழுத்தினையும்

விவரமாக விளங்க வைத்தீர் - நற்

பண்பினையும் குணத்தினையும்

புரிய வைத்து உணர வைத்தீர்...

திறமைகளை வெளி கொணர்ந்தீர்..

முயற்சிகளுக்கு களம் தந்தீர்...

படைத்தவனுக்கு அடுத்ததாக..

அனைத்தினையும் எமக்கு செய்தீர்..

அத்தகைய பெருந்தகை

உம்மை வாழ்த்த

மன்னிக்க

வணங்க ஒருநாள் தந்த இறைவனுக்கு

முதல் வணக்கம்

என் ஆசிரியர் உமக்கு

பெரும் வணக்கம்..

ஒரு நாள் வரும்..

ஜந்து தசாப்தங்களும்
கடந்து போய்விட்டது
இந்த மனித ஓட்டத்தில்
மரண ஓட்டத்தில்
கலந்து இவள்..

ஆறு பேர் சேர்ந்த பிறப்பில்
ஆதியாய் பிறந்து
இந்தநாள்
அந்தம் வரை...
இன்னும் இன்னும்
ஒடிக்கொண்டிருக்கிறாள்...
பிறப்பு வலி நிவாரணத்திற்காக..

பருவ வயது தொடக்கத்தில்
கொலுவிக்கொள்ளப்பட்ட
கொழுந்து கூடை...
இரவினில் மட்டுமே
இறக்கி வைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.,
இன்று வரை...

எத்தனை நாட்களாய்..
 எத்தனை பேருக்கு
 உன் உதிரம்
 உப்பிட்டிருக்கிறது
 உப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது...

காய்ந்த காட்டில்
 உயிர் கரைக்கும்
 உரு சிதைக்கும்
 தேயிலைக்காட்டில்
 பகல் பகலாய்
 இன்றும் உன்னை
 தொலைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயே..

உன் கால் வெடிப்புகள்
 கட்டைக் கீற்றுகள்..
 கருத்த மேனி
 சுருங்கிய தோல்
 அனைத்தும்

என்னை வடிக்கும் போராட்டத்தின்
 உன் அடையாளமாய் ஆயிற்றே..
 அம்மா..அம்மா..
 கெஞ்சிக்கேட்கிறேன்..
 கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்...

ஓரு நாள் வரும்

உன்னை உட்கார வைத்து
 வெகிழி வைக்கும்
 என் உழைப்பிற்கு

ஓரு நாள் வரும்..

25 நான் உன் பக்தன்

நான் உன் பக்தன்

வழி இழந்தவர்க்கு வாழ்க்கை தந்தாய் வழியில்
 வாழ்விழந்தவர்க்கு மார்க்கம் தந்தாய்..
 மயங்கி விழும் எம் தாய்மாருக்கு
 மடி தந்து நிறல் தந்தாய்..
 விருட்சமாக உயராவிடினும்
 எம் எதிர்காலத்தை சுபிட்சமாக்கினாய் வறுமை
 வறுமை நீக்கினாய்
 வலியை போக்கினாய்
 கால ஒட்டத்தில் நாம் ஓட
 கடவுளாய்
 நின்று கரம் கொடுத்தாய்...
 வணங்குவோம்..
 ஆலமரத்து அடியைப் போல
 தேயிலைச்செடியும்
 எம் தெய்வம்தான்..

சீமாந்திர பாரத

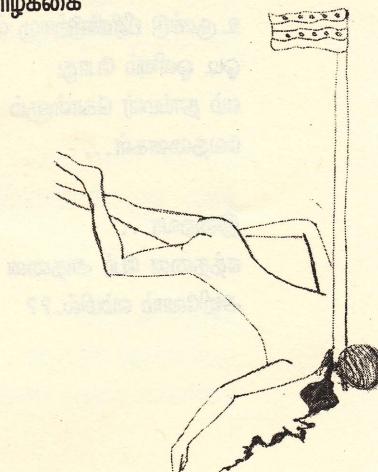
பணிந்த வாழ்க்கை

ஒட்டை கூரைகள்
உடைந்த சுவர்களால்
ஓடுக்கப்பட்டு

ஓன்று சமைக்க
மற்றொன்று இருக்க
என
இரண்டே காம்பிராக்களால்
எம்மவரை
இறுக்கிப்பிடித்து
அடைத்து வைத்து
விழிக்க முடியாதவராய்
பிடித்து நிறுத்தி

கிடைத்த இந்த மனித வாழ்க்கை
குனிந்த கூட்டமாய்
ஆகிப்போன
இந்த பணிந்த வாழ்க்கை

பிறப்பு அதனையே
வெறுக்க
வைக்கிறது...

குளவிகளுக்கும் தெரிவும் குறிமூலம் தெரிந்துவிட்டது.

தூரத்து மலைகளிலே...
 ஓடி ஓடி நிறைப்பிடத்து
 அரைகூடை கொழுந்து கூட
 பறத்து முடிக்கும் முன்னே..
 கூட்டம் கூட்டமாய்
 குளவிகள் தூரத்த
 மலைச்சரிவுகளிலும்
 குறுக்கு பாதைகளிலும்

உருண்டு பிரண்டு
 ஓடி ஒளியும் போது
 எம் தாய்மார் கொள்ளும்
 வேதனைகள்...

இறைவா....
 எத்தனை பேர் அதனை
 அறிவோம் எம்மில்..??

சீமெந்துப் பாதை

வருமான நோக்கில்
அபிவிருத்தித் திட்டங்களாம்
அளவில்லாமல்
அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கின்றன

பாதைகளின் விஸ்தரிப்புகள் என்ன..
பாலங்களின் புனரமைப்புகள் என்ன
வியாபார தாபனங்கள் என்ன
வியக்க வைக்கும் படைப்புகள் தான் என்ன..
பெருந்தோட்டம் தவிர்ந்த இடங்களுக்கே
பெரும்பாலான அனுகூலங்கள்

அதிசயிக்க வைக்கிறதே
அரசியல் விருத்திப்பணிகள்
வாழ்க்கை தரம் உயர்த்தும் முயற்சியில்
நகர சூழல் மட்டுமே
நவீனமயமாக்கப்படுகிறதே

தோட்டத்து எம்மக்கள்..
வறுமை வாட்டத்திற்கும்
வாழ்வியல் தேவைக்கும்
சீமெந்துபாதைமட்டுமே
சிறந்த நிவாரணமாய்

திரைப் பாட்டுவீசி

மறைந்தும் மறையாததும்

எழுந்து நடக்கும்
வயதிலிருந்து
எத்தனை ஏக்கங்கள்..

முன்னோக்கி யோசித்து பார்த்தால்
முனுமுனுப்புகள்தான்..
தவிப்புகளாக..

துவிச்சக்கர வண்டி ஒன்றுக்காக
தூக்கமின்றி எங்கியிருக்கிறேன்..

நீள்க்கை மேற்சட்டைக்காக
நீண்ட நாட்கள் எங்கியிருக்கிறேன்

சொந்த வீட்டில்
சுதந்திரமாய் திரிந்தா—
ஒவ்வொரு நாளும் எங்கியிருக்கிறேன்

இாதவிட்டு

பாட்டன் பாட்டியின்
பாசம் கிடைக்காமல்
பகவரவாய் எங்கியிருக்கிறேன்

உ_ணவு விடுதிகளில்
உ_ண்ணக்கிடைக்குமா என
உ_ண்ணும் போதல்லாம்
எங்கியிருக்கிறேன்

நகர்சலூனில் முடிகழிக்க
நனவு தெரிந்த நாளிலிருந்து
எங்கியிருக்கிறேன்

பா_சாலைச் சிற்றுண்டிசாலையை
பார்க்கும் போதல்லாம்
எங்கியிருக்கிறேன்

இன்னும் இருக்கின்றன
சொல்ல மறுக்கும்
சோக ஏக்கங்கள் பல...

நினைத்து பார்க்கையில்
சிரிப்பு வந்தாலும்
அதில் சில ஏக்கங்கள்
இன்று வரையும்
என்னுள்
தேக்கங்களாக...

இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள்..

உணவு விடுதிக்கு
உண்ட கோப்பை
கழுவ அனுப்பின்ற்..

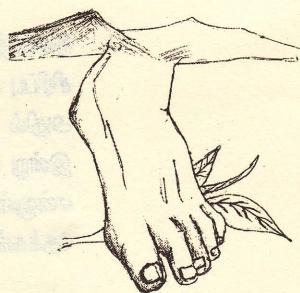
உடுப்பு கடைகளில்
ஒய்வில்லாமல்
உழைக்க அனுப்பின்ற்..

வயது முளைக்கும் முன்னரே
வளையல் கடைகளில்
வாட அனுப்பின்ற்..

பிள்ளையாகும் முன்னரே
பிள்ளை பார்க்க
பிடித்து அனுப்பின்ற்..

வறுமை பேர் சொல்லி
எம் தலைமுறை தலையெழுத்தினை
கருமை ஆக்கின்ற்..

இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள்
இனி வருபவர்களாவது
செல்லட்டும்
பள்ளிச்சாலைக்கும்
பல்கலைகழகத்திற்கும்

யാർ വനുവാർ??

നാട്റ്രവൻ
വിന്റ്റ്രവൻ
എന്റു
നല്ല പലപട്ടങ്കളും

ആരേമു തലൈമുരൈയാമ്
ഉറിത്തേ
ഇല്ലാത
ലയത്തു
കാമ്പിരാക്കക്കില്
അതികാരവർക്കത്തിൻ
ആളിക്കത്താല്
അടങ്കി
മുടങ്കി
ചുംകിക് കിടക്കുമ്
ഞമ്മവർ
തലൈമുത്തൈ
യാർ വനുവാർ
മാറ്റ...??

இந்தோ முத்துக்கொள்கூப்பின்

19 மே 1948 ம் ரீய

வாய்மை

ஒன் வெளி

ஒரு அடிவிடி

ஒன் வெளி

ஒய்வுத்தொகை

சொத்துக்களில் முதலிடவும் இல்லை
வங்கிகளில் சேயிக்கவும் இல்லை

அநாவசீய ஆடம்பர வாழ்க்கை

ஊராருக்கே பகல் விருந்து

உறவுக்காரர்கெல்லாம்

அன்பளிப்பு

முன்றே மாதத்தில்

கரைந்து காற்றானது

நான்கு இலட்ச

ஒய்வுத்தொகை

விழிப்புணர்வு கூட்டம்

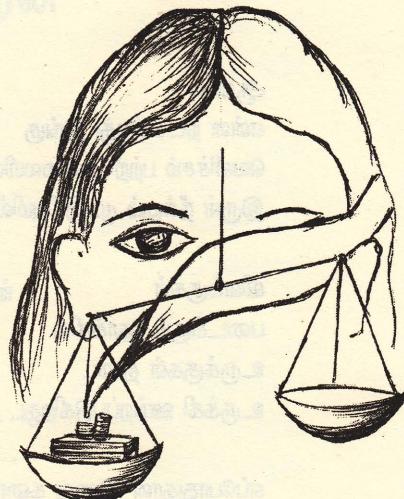
மதுவருந்தி
மதுவருந்தி
மடிந்து கொண்டிருக்கிறது
மலையக சமூகம்
என்ற தொனி பொருளில்
தோட்டம்
எங்கிலும் விழிப்புணர்வு கூட்டம்
கூட்டம் முடிந்ததும்
களெத்துப் போனவர்கள்
எடுத்துக்கொண்டார்கள்
உண்ண உணவும்...
அருந்த அதுவும்...

வருணனை

விட்டிக் கீர்க்கப்பிழில்

அழகான சிறு குளங்கள்..
அதன் பக்கம் சிறு கிடங்குகள்..
அதற்கிடையே ஒடும்
சிறு ஒடைகள்..
ஒரங்களில் சிறு பாறைகள்..
ஆங்காங்கே கற்குவியல்கள்..
காகம் குளிக்க
அருமையான சிறு தடாகங்கள்

இன்னும்
எவ்வளவோ வருணித்திருப்பேன்..
நான் மட்டும்
உள்ளாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த
வெளிநாட்டு உல்லாச பிரயாணியாக
இருந்திருந்தால்

எம் மலையகத்து
கசூட்டப்பிரதேச பாதைகளை

திரிகளே

திரிகள் ஏராளம்
திரித்துத் தரப்பட்டுவிட்டன

இவைகள் சுடர்விட தூடிக்கும்
சுடர்கள்..

மெழுகோடு
சேர்த்து விடுங்கள்
தன்னை எரித்து
இருள் விலக்கும்
இருள் விலக்கி
ஓளியும் பரப்பும்

ஆனால்

என்ன நடக்கிறது இங்கு
வெளிச்சம் பற்றி கவலையில்லை
இருள் நீக்கும் முயற்சியுமில்லை

விளக்குகள்

படைக்கும் நோக்கில்
உருக்குகள் தான்..
உருக்கி ஊற்றப்படுகிறது..

எப்போதுதான் இவை கரையும்
மெழுகாய்....?
என்றுதான் திரிகள் எரியும்
சுடராய்....?

தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை..
திரிகளே...
எப்படியாவது ஏரிந்து மடியுங்கள்...

இல்லையேல்
உம்மையும் இரும்புநார்கள்
என்று சொல்லி
கருக்கி விடுவார்கள்..

பண்ணைக்காரன்

பிஞ்சு வயது
கன்று அது...

எழுத்துடக்கிறது...
எட்டி உதைக்கிறான்...
பண்ணைக்காரன்...

நடக்கத்துடக்கிறது...
இடித்துவிடுகிறான்...

துள்ளிப்பார்க்கிறது
தள்ளிவிடுகிறான்...

பாலுக்காய் அழுகிறது...
பதறாமல் பார்த்து இரசிக்கிறான்...

தாய் தேடி களைக்கிறது
தான் பார்த்துச் சிரிக்கிறான்..
தடுமாறாமல்
அந்தப்பண்ணைக்காரன்...

அன்னைப் பசு சொல்லிக்கொண்டது...
பாவம்
பலவீனப்பட்டவன்தான்..
பசுக்கன்றோடெல்லாம்
பந்தயம் பிடிப்பான்
என்று...

விசிறிகள்

கரு நீலத்திற்கும்
இள நீலத்திற்கும்
கடும் போட்டி

கரு நீலமா? இள நீலமா?
ஒக்டோபஸ் கூட
குறிசொல்ல தயங்கிவிட்ட
பெரும்போட்டி

கலர் டி.வியில்
அவ்வெறும் போட்டியை
பார்த்துக்கொண்டிருந்தன..
அதன் விசிறிகள்

கரு நீல விசிறியொன்று
இளநீலத்தின்
இகழ்பாட

கொதித்தெழுந்த
இளநீல விசிறியொன்று
கையில் கிடைத்ததொன்றை
விசிறித் தள்ள
முண்டது (அக்கப்)பேர்
உடைந்தன சில தலைகள்
நொறுங்கின சில தளபாடங்கள்

களத்திலோ ஒரு நீலம் வென்று
பொது நீலமாய் கலந்து
கைக்குலுக்கி
எதைபார்த்தோ
சிரித்துக்கொண்டிருந்தன.

மாக்காரணமோன்றி

நீல நீலம்

வெற்றிலை தாகம்....

வெற்றிலை மோகம்
 எம் வெற்றித் தலைமுறைகளின்
 வெற்றிகளை
 வெற்றிடமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது..
 எங்கு பார்த்தாலும்
 எம்மவரின் அடையாளமாய்
 வெற்றிலைத்தாகம்

எப்படி சொல்வேன்..
 வாய் மணத்து
 உடல் சுருக்கி
 உயிர் குறுக்கும்
 இவ் வெற்றிலை
 வெற்று இலை
 சேர்க்கும் பணத்தில்
 முதல் செலவாய்
 முதன்மை கொண்டு
 நிற்கிறது..

கசக்கிபோடும் ஒருமுறைகூட
 ஒருவருக்கும் புரிவதில்லை
 இது எம்மை
 கசக்கி பிழியும் வெறும்
 இலையென்று..

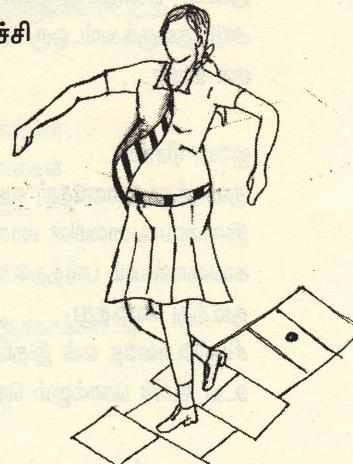
மென்று துப்பியே
 மெலிதாகி போன
 எம் சந்ததி காதில்
 யார் சொல்வார்
 இது எம்மை
 தின்று தீர்க்கிறது
 என்று...

பாராட் டுங்கள்

சுட்டிக் குழந்தை மெட்டுப்போட்டு
 பாடிக்காட்டுவதும்
 குட்டி உள்ளங்கள் சட்டை பிடித்து
 ஆடிக்காட்டுவதும்
 படிப்புச்சாலையில் பரிசில்கள் பெற்று
 ஓடி வருவதும்
 புதினங்கள் பேசி பிஞ்சு மழலைகள்
 தேடி வருவதும்
 தனியாக உடுத்தித்தலையை ஆட்டிக்கொண்டு
 அருகில் வருவதும்
 பல கதைகள் திரித்து ஒரு கதையாய் ஆக்கி
 கூற வருவதும்
 வேறொன்றுக்கும் அல்ல
 ஒரே ஒரு பாராட்டு
 எனும்
 பரிசுக்குத்தான்..
 பாராட்டுங்கள்
 இதற்கு பணம் தேவையில்லை

எம் பதினெட்டுகள்

எண்ணிப்பார்த்தால்
சுரொன்பது வயதுகூட
கடந்திருக்காது...
காதுகளில் கறுவேப்பிலை குச்சி
கழுத்தினிலே கறுப்பு கயிறு
வற்றிய கண்ணங்கள்
வாடிய புன்னகை

இவற்றோடு
சாயம் போன
உடை அணிந்து
கால் கடுக்க
காத்துக்கிடக்கிறாள்...
ஒர் இளம் தாய்...

அரசாங்கத்து வைத்தியசாலையில்...
வயது கோளாரால்
வழக்கைத் தேடியதால்
வாய்த்த குழந்தையின்...
காய்ச்சலுக்கு மருந்தெடுக்க...

ரிசானா

பிரைட்டு பிரைட்டு பிரைட்டு பிரைட்டு

இப்படி பதைத்தில்லையே..
 அடுத்தவருக்காய் ஒருதடவைகூட
 என் உடல்

இப்படி கரைந்தில்லையே
 அடுத்தவருக்காய்.. ஒரு நொடிக்கூட
 என் உயிர்...

ஐயோ ரிசானா..
 குலைந்து போனதோர் வளர்பிறையே..
 இணைய வலையின் வாசல் புகுந்து
 காணொளியாய் பார்த்தபோது..
 துடித்து வெடித்து
 சிதறிபோனதே என் இதயம்...
 உன் உயிர் கொல்லும் கொடுமைப் பார்த்து...

வறுமை தந்த சாபமாய்
 உன் உயிர் வேட்டை..
 வலிகளின் எச்சமாய் கிடந்து துடித்ததே
 உன் உயிர் போன உடல் மிச்சம்...

யார்மேல் தான் பழி சொல்ல..
 வறுமையால் வற்றிய குடும்பத்திற்கு
 ஈரம் காட்ட
 கடல் கடந்த பணிக்கு போய்
 உயிர் ஓய்ந்த
 உன்மேல் பழி சொல்வதா....?

குடிசைக்குள் குழந்தையாய்
 வளர்ந்த உன்னை
 எழுமை காரணத்தால்
 எங்கோ அனுப்பிய
 உன் பெற்றார் மேல் பிழை சொல்வதா....?
 இல்லை

இல்லாத்தை சொல்லும் இயற்கை சட்டம்
 மேல் புறம் சொல்வதா...?

என்று முடியும் இந்த குழந்தைகள்...
 இன்னும் எத்தனை ரிசானாக்கள்
 இப்பாடி மடிய போகிறார்கள்...?

அற்பப் பணத்துக்காக
 அப்பாவி குடும்பத்திற்கு ஆசைக்காட்டி
 போலி ஆவணங்களால்
 உண்மைதனை உருமாற்றி

முடித்து விட்டார்களே...
 ஒர் இளங்குமரியின் முழுமுச்சையும்...

ஒருவாய் உண்பதற்காக...
 உயிர் வைத்து விளையாடும்
 ஒருசில அசுரஜடங்கள் உள்ளவரை...
 ஒருபோதும் முடியாது...
 இவ்வயிர் வாங்கும்
 தொடர்க்கதைகள்.....

மழை

இடி கலந்த

அடைமழை

மாணவர்களின் கவனம்

மழையோடு கலந்தது

அனுப்பி விட்டேன்

மழை இரசிக்க..

ஒரு பிள்ளை மட்டும்

தனி பிள்ளையாய்

ஏதோ கவலையில்

விழித்தேன்..

விரைந்தேன்..

வினவினேன்..

விடை கிடைத்ததும்

எங்கள்

இருவர் கண்களிலுமே

கண்ணீர்

“அம்மா தலைக்கு ஒள்ளுமே

கொண்டு போகல சேர்”

ஒன்றையில் வாட்டுவது
நான் குறிப்பி... இது நாலே
ஏன் என்றால் சொல்லுத் தான் யிருக்குமது
இருக்குமது

ஒன்றையில் வாட்டுவது
நான் குறிப்பி... முதல் குறிப்பு
மாண்புவது... பின்புள்ள
ஒன்றையில் வாட்டுவது... குறிப்பு
ஒன்றையில் வாட்டுவது... முதல் குறிப்பு

கண்டிப்பு ???

தடி
உடைய உடைய
தன் பிள்ளையை அடத்தார்
ஒருவர்...
தான்
வாங்கி வரச்சொன்ன
பீடிகட்டுக்கள்
வழி நமுவி
வாசற்சேற்றில்
விழுந்து விட்டதாம்..

ஒன்றையில் வாட்டுவது
நான் குறிப்பி... முதல் குறிப்பு
மாண்புவது... பின்புள்ள
ஒன்றையில் வாட்டுவது... முதல் குறிப்பு

அவள் ஓரு தேவதையே தான்

கடற்கரையோத்தில்
காய்ந்து கிடக்கும்
மீனினமாய்
தோய்ந்து கிடந்தேன் நான்
தொடர் துயரங்களால்...

நான் இன்னல்களோடு
இணைந்து நசுங்கிக்கிடந்த
காலமது...

இரவுகள் நரகமாகவும்
விடியல்கள் மரணமாகவும்
எனக்கு மட்டுமே
எழுதப்பட்டது போல்
ஏக்கத்துடன்
தூக்கம் கழித்த
ஒரு வாழ்க்கை கோலமது...

திக்குகள் அறியாமல்
திட்டங்கள் தெரியாமல்
என் பொழுதுகளை
வாழ்க்கை நடத்தைகள்
அங்குலம் அங்குலமாய்
இழுத்துச்சென்ற காலமது...

அதிசய படைப்பாய்...
என் விடியா இரவில்
அழகாய் உதித்தாள்...

என் வாழ்வுப்பாறையில்
மலராய் ஜனித்தாள்...
என் உதடுகளுக்குள்ளே...
சிக்கிக்கிடந்த சிரிப்பினை
இழுத்தெடுத்தாள்..

என் விழிகளுக்குள்ளே..
புதைந்து கிடந்த...
வலிகளனைத்தையும்
விரட்டியடித்தாள்...

உறைந்து போன
உள்ளுணர்வுகளுக்கு
ஊக்கம் தந்து
உற்சாகமுட்டினாள்...

என்பக்கங்களை
எனக்கு படிப்பித்தாள்..

என்னுள் தொலைந்து போனதாய்
நான் நினைத்ததெல்லாம்
மெல்ல மெல்ல
மீட்டுக்காட்டினாள்....
தமும்புகளுக்கு மருந்தாய்..
பேசினாள்..

அழிக்கமுடியாத அடையாளமாய்
அவள் அன்புக்குரிய ஒருவனாய்
என்னை ஆக்கினாள்...

உணர்ந்து சொல்கிறேன்..
அவள்
ஒரு தேவதையே தான்...

தீவிர் ஒடி
 குத்துக்கூடிய நீரை
 வேலாத்தியே நீரை என்னை
 சூழ்ந்திடும்போது

எம்மவர் வாழ்க்கை

பிறந்தேன்
 படித்தேன்
 உயர்ந்தேன்
 எனத் தொடர்கிறது
 எத்தனையோ பேர் வாழ்க்கை.
 பிறந்தேன்
 படிக்கச்சென்றேன்
 பாதியில் விலகினேன்
 என்று முடிகிறது
 எம்மவர் வாழ்க்கை...

போனது வாழ்கை

பண்மாய் போனது வாழ்கை

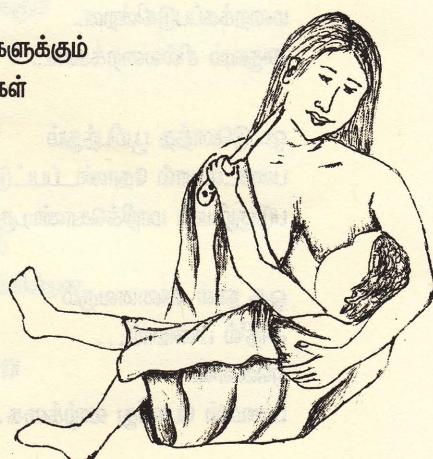
மனதால் பேசிய காலங்கள்
கடந்துவிட்டன..

மனம் திறந்ந வர்த்தகைகள்
முடிந்துவிட்டன...

மனமாற பாராட்டுகள் இல்லை
மனதார வாழ்த்துக்கள் இல்லை
மனமுவந்து உதவுபவர்கள் இல்லை
மனதளவிலானதோர்
மரியாதை கூட இல்லை...

அருவருக்கிறது
மனுகம் முடிந்து
பண்மாய் போனது வாழ்கை..

எத்தகைய யூட்டுகளுக்கும்
அத்தகைய சாவிகள்
தயாரித்துவிட்டது
இப்பணம்..

பணத்தின் பதவி
நாளொரு மேனியுமாய்
உயர்நிலை நோக்கி
விரைந்து கொண்டிருக்கிறது..

கலை நூலை பார்வை

மனத்தின் பதவி
பொழுதொரு வண்ணமுமாய்
தாழ்நிலை பார்த்து
சரிந்துக்கொண்டிருக்கிறது..

எல்லாமே பணமயம்
எல்லார்க்கும் பணமனம்
பினமனம்

நீதி நியாயங்கள் எல்லாம்
பேரம்பேசப்பட்டு
மலிவு விலைகளில்
தள்ளிவிடப்படுகின்றன..
சில்லறைக்காக..

கொடுர குற்றங்கள் கூட
குறந்தை விளையாட்டாய்
மறைக்கப்படுகின்றன..
அதுவும் சில்லறைக்காக...

ஒட்டுமொத்த பூமிபந்தும்
பணாளியால் தோண்டப்பட்டு
படுகுழியாய் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது

ஒரு நாள் அனைவரும்
அதில் பினமாய்...
ஏனெனின்
பணமாய் போனது வாழ்க்கை...

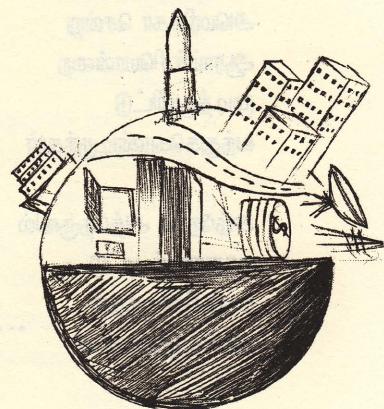
அடையாளங்கள்

இருண்ட எண்ணங்கள்..
வறண்ட வார்த்தைகள்..
நலிந்த சொற்கள்...
இழிந்த சம்பாஷணைகள்

வந்துபாருங்கள்..
நின்று கேளுங்கள்
பேருந்து வண்டிகளில்
எம் இளைய சுமதாயத்தின்
அடையாளங்களோ..

பண்பாடு மறந்த பழக்க வழக்கங்கள்
பண்பிழந்த நடத்தைகள்..
என போலி போக்குகளால்
நாகரிகம் என்ற போதைக்குள்
புதைந்து கிடக்கின்றன..
எம் தலைமுறைகள்..

அம்மாமார் முதல்
ஜயாமார் வரை..
அனைவரின் முகங்களும்
வெட்கித்து பயணம் செய்கின்றன.
தட்டிக் கேட்டால்
தப்பாகிப் போய்விடுமென்று

கதை

ஆரம்பித்தேன்

பக்கத்து தோட்ட
அண்ணா ஒருவர்
அமெரிக்கா சென்று
ஆராய்ச்சியான்றை
முடித்துவிட்டு
வந்துக்கொண்டிருந்தார்

அந்நேரம் அத்தெருவில்
மதுநாற்றம் பட்டு
மயங்கிலிழுந்தார்
அவ்வுர்த்தலைவர்

அடுத்தகணம்
அடுத்த வீட்டுக் காரில்
அழைத்துச்சென்றனர்..
அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு
அடுத்து நடந்ததை ஆர்வத்துடன்
சொல்ல எத்தனித்தேன்...

அதற்குள்
அந்த ஒன்றும் தெரியாத
ஜின்து வயது
பிஞ்சு தங்கை...
சீரித்துக்கொண்டே
உரக்கச் சொன்னான்..
“மாமா ஜோக் சொல்ராநு”

வெட்கிக்கிறேன்.....

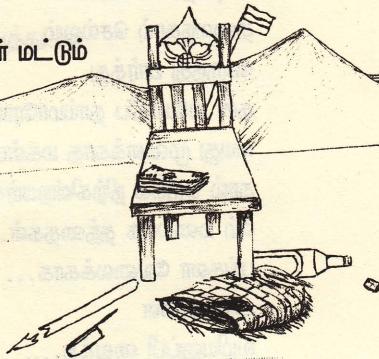
വെട്ടകിക്കിരേൻ.....

தீபாவளி முடிந்து
 தின்பண்ட வாசனை கூட
 அகலவில்லை..
 உடுப்பு பைகளோடு
 விடியற்காலையில்
 தலைநகரம் செல்லும்
 பேருந்து பார்த்து
 தன் வயோதிப தாய்மாரோடும்..
 வயது முளைக்காத மகள்மாரோ
 கால் கடுகுக் நிற்கின்றனர்கள்..
 எம் மலையக தந்தைகள்...
 பங்களா வேலைக்காக...
 அவர்களை
 வழியனுப்பி வைக்க.....

சிறந்த நடிகர்கள்...

வாக்குகளுக்கு மட்டுமே வாக்குறுதி தரும்
 கெளரவ நடிகர்கள்
 பணம் பொறுக்க மட்டுமே வியபாரம் செய்யும்
 உன்னத நடிகர்கள்
 உழைப்போடு சேர்த்து உதிர்த்தையும்
 உறிஞ்சிக்கொண்டிருக்கும்
 உயர்ந்த நடிகர்கள்
 கையெழுத்தொன்று இடுவதற்கு
 கற்பினையே விலையாய் கேட்கும்
 குணச்சித்திர நடிகர்கள்
 இன்னும் எத்தனையோ பேர்..
 திரிகின்றார்கள்..
 ம் கண்ணதினே..

ஓன்றை மட்டும்
 உணருங்கள்..
 திரையில் வருபவர்கள் மட்டும்
 சிறந்த நடிகர்கள்
 அல்ல..

தேர்தல்

தேர்தல் ஆரம்பம்
கட்சிகளுக்கிடையில்
கருத்து வேறுபாடுகள்

தொண்டர்களுக்கிடையில்
கை கல்புகள்

தலைவர்களின் பினக்குகள்
நடசத்திர விடுதியில்
இரவு விருந்தோடு
சமரசமானது...

இந்தமுறையும்
இங்கு தொண்டர்களின்
குடும்பங்கள்
அலைந்த திரிகின்றன
வைத்தியசாலைக்கும்..
உணவுக்கும்...

வீந்த நூல்கள்

முன்னெச்சரிக்கை....

ஒதாங்க வழியின்றி

பதாங்க இடமின்றி

நடைப்பாதைகளில்

வீதி ஓரங்களில்

திண்ணைகளில்

என ஏதேதோ

மூலை முடுக்குகளில்

அலைந்து திரிகின்றன

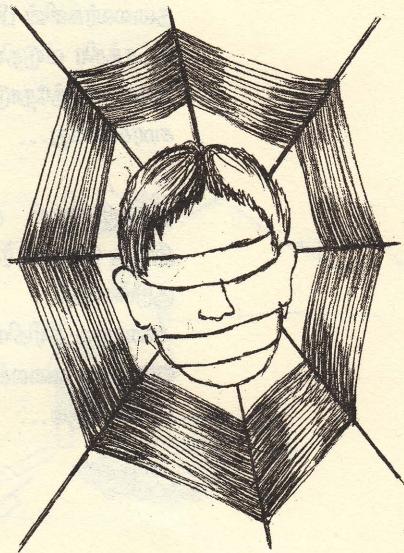
சாலைநாய்கள்

விழித்துக்கொள்வோம்

இது எம்மவருக்கு

இயற்கை சொல்லும்

முன்னெச்சரிக்கை...

நாங்கள் வெறும் காய்கள்..

ஆட்டம்
குடுபிடித்துவிட்டது
ஆரம்பியுங்கள்

நீங்கள் விரும்பும் போதெல்லாம்
நாங்கள் தயார்தான்...

நாங்கள் விரும்பாத போதும்
கூட நாங்கள் தயார்தான்...

ஏனெனின்
நாங்கள் வெறும் காய்கள்..
நகர்த்துங்கள்..

அவர்கள்..

ஆட்டத்தின்

சுவாரஷ்யத்திற்காக..

எம்மை

தந்திரமாக தரம்பிரித்து

வஞ்சகமாக வகைப்படுத்தி

ஆடுகிறார்கள்...

அடிரிலை

அஃறினையாய்...

எம்மை..

ஆக்கிவைத்து

ஆடுகிறார்கள்...

அப்பாவி எம்மை

வைத்தாடி சேர்த்ததனைத்தையும்

என்னதான் செய்வார்கள்..??

பரிந்துவிட்டது...

போன பின்

நரகத்து வங்கிக்கிளையில்

தலைமுறைக்காய்

கொண்டு சென்று

வைப்பில்

இடுவார்கள்...

திருவாங்கல் நாட்டை பிரதீபம்

நாட்டை விடுதலை

நாட்டை விடுதலை

காலைக் காலைக்காலைக்காலை

நாட்டை விடுதலை

நாட்டை விடுதலை

நாட்டை விடுதலை

நாட்டை விடுதலை

நாட்டை விடுதலை

பெருமை

கறுத்துப்போன மேனி
 மருத்துப்போன கைகள்
 வயதை மீறிய வயோதிபம்
 வறுமை பூண்ட வார்த்தைகள்
 அறியாமை கலந்த தடுமாற்றம்
 தோட்டத்தை பறைசாற்றும் தேர்றம்
 கண்களில் மட்டும் உயரிய ஆனந்தம்
 பெருமையோடு
 நகரத்து நண்பர்களுக்கு
 அறிமுகம் செய்கிறேன்
 “இவர்தான் என் அப்பா”

அவலம்

மஞ்சள் படிந்த வெண்ணிற
ஆடைகள்

வெறுமனே சீவிக்கிடக்கும்
நிறம் மாறிய தலைமுடிகள்

அழுக்குகளை அடைகாக்கும்
விரல் நகங்கள்

விறகுச்சாம்பலை
பூசிவிட்டது போல்
தைகால்கள்

எண்ணெய் வடிந்து
ஏங்கும் முகங்கள்
இப்படி அனுமதிக்க முடியாத
அடையாளங்களுடன்
அலைந்து திரிகின்றார்கள்
பள்ளிகளில்...

கட்டுப்பணம்
பாப்பதற்காக
கடல் தாண்டி
போய் சேர்ந்த
எம் தாய்குலங்களே...

நான் வருத்ததுடன்
வருணித்தது
உம் வயிற்றில்
பிறந்த முத்துக்களை தான்....

கோழைக் கூட்டங்கள்

வாய்பேசும் போது
மதுநாற்றம்
தான் அசையும் போது
துர்நாற்றம்
கைகால் இரண்டிருந்தும்
மானம் மறந்து
தன்மானம் இழந்து
கை நீட்டி
பிச்சை கேட்கும்
ஏழை வேடம் தரித்த
ஒரு சில..
கோழைப் பிறப்புக்கள்..
இருக்கும் வரை...

தயங்காமல்
நான் சொல்வேன்...
தழைக்காது
என் வர்க்கம்...

எம் முத்தபிரஜைகள்..

விறகுக்காடுகளில்
விரக்தியோடு...
பேருந்து நிலையங்களில்
பரிதாபத்தோடு..
நகர் தெருக்களில்...
கடை தெருக்களில்...
நிர்க்கதியாம்
நிற்கிறார்களே...

எம் முத்த பிரஜைகள்....

முக்கியத்துவம்
உணர்ந்துதானே
முத்த பிரஜைகள் என்று
முழுமனதோடு
பெயர் சூட்டினோம்...

இன்று
வயதில் முத்தவராய் மட்டுமே..
கணக்கிடப்பட்டு
கழித்துவிடப்பட்டிருக்கிறார்களே..

எற்றுக்கொள்ளுங்கள்..
கஷ்டத்தோடு கஷ்டமாக
பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு
கல்விப்பாதைக் காட்டியிருந்தால்

உழைத்ததோடு உறங்கிவிடாமல்
ஓழுக்கத்தையும்
ஊட்டியிருந்தால்..

இப்படி
கடைசிக் காலத்தில்
காலாவதியாகிப்போன பண்டமாய்
ஸ்ரியப்பட்டிருக்கமாட்டார்கள்...

அதிவிசேஷம்

கஷ்டப்பட்டு

கடன்பட்டு

நடக்கிறது

கல்யாண விருந்து

வட்டோடு...

வந்தவர்களில்

சிலர்

கண்டனம் சொல்கின்றனர்

கவனிக்கவில்லையாம்..

அலசிப்பார்த்ததில்

அறிய வந்ததை

அவமானத்துடன்

உரைக்கிறேன்

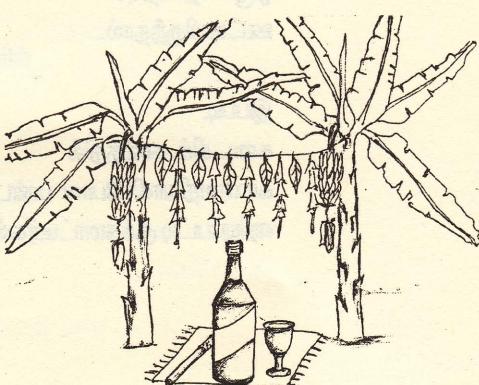
அது

“அதி விசேஷம்”

முத்து மிக்கு
உடலுமிகு எ
நூல் கலை கலை
முத்து மிக்கு
முத்து மிக்கு

கஷ்டப்பட்டு மிக்கு
உடலுமிகு எ மிக்கு
நடக்கிறது மிக்கு
கல்யாண விருந்து மிக்கு
வட்டோடு மிக்கு

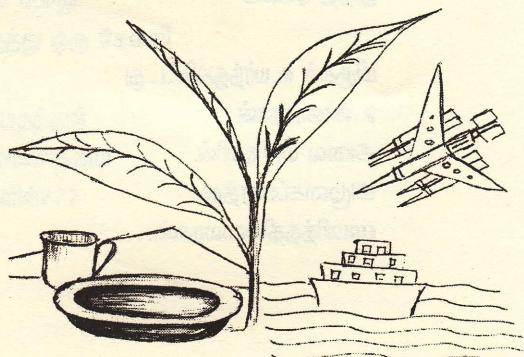
வந்தவர்களில் மிக்கு
சிலர் மிக்கு மிக்கு
கண்டனம் சொல்கின்றனர் மிக்கு
கவனிக்கவில்லையாம் மிக்கு

வெறுமை

காலகாலமாய் உழைத்து நாங்கள்
 கால் செறுப்பாய் தேய்ந்து
 போனோம்...
 தேயிலைக்காட்டில் நிதம் அலைந்து
 நிழல் போல உடல்
 கறுத்தோம்...
 கூடை நிரம்ப கொழுந்து பறித்தும்
 வெறுமையை மட்டுமே வாழ்வில்
 கண்டோம்...
 எதிர்பார்த்து வாக்களித்து
 ஏமாற்றம் ஒன்றை மட்டுமே
 ஏந்தி நின்றோம்...

யாரை சாடியும்
 பயனில்லை...
 மலையகத்தாயே
 ந்யாவது கண்திற்...

ஏளனம்

யாழை

கறுத்தவர்களை பார்த்து
வெஞ்சுத்தவர்களுக்கு
ஏளனம்...
கந்தலாடையை பார்த்து
பட்டாடைக்கு ஏளனம்
பாவப்பட்டவர்களை பார்த்து
பணம் படைத்தவர்களுக்கு
ஏளனம்
மெல்ல கற்பவனை பார்த்து
மீதிறன் கொண்டவனுக்கு
ஏளனம்
இளைத்தவனை பார்த்து
பஞ்சுத்தவனுக்கு
ஏளனம்
மனிதன் படைத்த
மட்டமான நடத்தை
இந்த ஏளனம்

மிருகம் உயர்ந்துவிட்டது
உண்மைதான்..
அவை மனிதனின்
அழுகைப்பார்த்து
ஏளனித்ததில்லைதான்.....

யാർ വിതെത്താർ???

പത്തു വയതുതാൻ താണ്ടി ഇരുക്കുമ്
പാതണി കൂട ഇല്ലാമല്
പ്രമുത്തൈന്ത്ത ആടൈക്കുന്നൻ..

അതികാലെ മുതല്
അന്തീമാലെ വരെ
പത്തനെന്ത്താണ്ടി വനുമ്
അന്നീർ വീഴ്ച്ചിക്കണ
പാർക്ക വനുമ്
വിനുന്തിനർക്കു..

ചുഡവന്തു
ആഞ്ഞക്കൊധ്യാ
കൂവി വിറ്റുമ്
അന്ത പിങ്കു മുകങ്കണണ
പാർക്കുമ് പോതു
ഉണ്ണിനുന്തു ഒരു കേസ്വി

യാർ വിതെത്താർ
ഇന്നെന്നല്ലമ്മണിക്കണണ
പാഹൈക്കണില??

காதலும் நியாயமும்

உயிர் தந்த தாய் மறந்து
தன் உயிரையும் தர துணிவான்
அவளுக்காக...

உரு தந்த தகப்பன் மறந்து கடனமாய்
உழைப்பான் அவளுக்காக...

உடன் பிறந்தவளிடம் உண்டாயா? எனக்கேட்டது
கிடையாது.. ஆயிரம் முறையாவது கேட்டிருப்பான்
அவளிடம் ஒருநாளில் உண்டுவிட்டாயா? என்று...

அண்ணன் பேச்சுக்கு அடங்கியது கிடையாது
அவளின் பார்வை ஓன்றிலே
முடங்கி போவான்...

தம்பிமாரையெல்லாம் அடிமையாய் பார்ப்பான்..
அவளிடம் தன்னை அடிமையாய்
பிரகடனப்படுத்தி விட்டு

விட்டு வேலைக்காரியாய் தன்
தங்கையை பார்ப்பான் -
ஓரு சேவகனாய் தான்மாறி
சேவைகள் செய்வான்
அவளுக்காக..

நெருங்கிய உறவுகள்
தவறிப்போகட்டுமே...
அங்கேயும் அலைந்த தீரிவான்
அவள் ஒருத்தியின் நினைவுடனேயே..
உண்மையாய் இருக்கப்பார்ப்பான்...
நேர்மையாய் நடக்கப்பார்ப்பான்..
எல்லாமே அவளுக்காக...

கடைந்தெடுக்கப்பட்ட கஞ்சனாம்
 இருப்பவன்
 வாரி வழங்கும் வள்ளலாம்
 பிறவிமாறுவான்
 அவளுக்காக...

அவள் அழுதால் மட்டுமே
 தான் உயிர் கரைவான்..
 அவள் சிரிப்பில் மட்டுமே
 இயற்கையின் எழில் ரசிப்பான்..

சுடு சுடு கோபம் கொட்டுவான்..
 வீட்டில்
 ஆன்மீகவாதியாம் அமைதிகாப்பான்
 அவள் முன்..

இவன் அழுதிருந்தால் - அது
 அவளை நினைத்து
 இவன் சிரித்திருந்தால் - அது
 அவள் முறுவல் நினைத்து

பாடி பரவசப்படுத்துவான்...
 ஆடி ஆண்தப்படுவான்..
 ஓடி ஓடி உறைப்பான்..
 விழுந்து விழுந்து சிரிக்க செய்வான்..
 எல்லாம் அவளுக்காக....

ஏனென்றால்
 காதலில் நியாயம் தெரியாது
 காதலுக்கு நியாயம் புரியாது

இன்னொன்று உரைப்பேன்..
 ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்...
 அதனால் தான் இது
 காதலாம்...

ஒரு தாயின் புலம்பல்

தலை குனிய குனிய
கூடைப்போட்டு
முதுகு தேய தேய
கொழுந்து பறித்து
நீ படிக்கப் பாடு பட்டேன்
அன்று

சொல்வார்த்தை
கேளாமல்
உன் போக்கில்
நீ சென்று
நான் நின்ற
தேயிலைச்செடிக்கே
மருந்தடிக்க வந்துடியே
இன்று

நீதியோடு கல்பி

காரணமில்லாத கழிவுகள்..

கணக்கியல்
 நிபுணர்கள் கூட
 கண்பிதுங்கி
 வியந்து நிற்பார்கள்
 எம் தோட்ட மக்களின்
 சம்பள பட்டியலில்
 குவிந்து கிடக்கும்
 காரணமில்லாத கழிவுகளை
 பார்க்கும் போது..

பிஞ்சு வரலாறுகள்

விடுமுறைகாலத்தை

விறகு காட்டில்

கழித்த பொழுதுகள்

நீந்திக்குளிக்க

ஆற்றை தேடி

அலைந்த நினைவுகள்..

தேயிலை செடிகள் நடுவே

கள்வன் காவலன்

விளையாடிய ஞாபகங்கள்..

திருவிழாக்காலத்தில்

திண்பண்டங்கள்

சேமித்த தருணங்கள்..

மழைக்கால அந்திகளில்

ஓருவீட்டில் அடைகொண்டு

பேய் கதைபேசி பயந்த சம்பவங்கள்

இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன..

என்றும் மறவாத

பிஞ்சு வரலாறுகள்...

முகநூலோடு ஓர் மோதல்..

முச்சபடும்
இடமெல்லாம்
முகநூல் வாடை..

காற்றுப்பாத
இடங்களில் கூட
முகநூல் மேடை..

ஒட்டு மொத்த
இளைய சமுதாயத்தையுமே
இறுக்கக் கட்டிவைத்திருக்கிறது
இந்த முகநூல் பூதம்..

நாகரிகத்தேடுவினால்
நஞ்சுக் கக்கும்
ஒர் இணையப்பாம்பின்
நாக்குகளின் நடுவில்
மாட்டித்தவிக்கிறது
நம் நவீன சமூகம்..

மனிதமன இலட்சணங்கள்
வெகுவாகமாறி
மோகத்தேடலுக்கும்
ஈன செயல்களுக்கும்
இரையாகிக்கொண்டிருக்கின்றன...
இவ்விணைய எச்சத்தில்..

உளவியல் ஊனர்களாய்
உருமாறி வருகின்றனர்
இம்முகநூல் போதையில்
மூழ்கிக்கிடப்பவர்கள்...

படித்ததன் அடையாளங்கள் தான்..
படைப்புகள்..
படைப்புகளின் விளைவுகள்தான்
பரிணாமங்கள்..

இங்கு படைப்புகள் அனைத்தும்
பழிவாங்க தொடங்கிவிட்டதே..
நவீனத்தின் பலவீனம்
வெளிப்பட தொடங்கிவிட்டதே..

மனித இன வாழ்க்கைக் கோலம்
வளைந்து கொண்டிருக்கிறது..

சுகமாய் இருக்கிறாயா? என்ற
சுகம்தரும் விசாரிப்புகள் போய்...
முகநூலில் இருக்கிறாயா? என்ற
முகஞ்சுழிக்கும் வழக்குகளால்
எம் நாகரிகம்
நயர்க்க தொடங்கிவிட்டது...

இனிய தளவுகள் நிறைய
இருந்தும்
இழிந்த களமாகி போனதால்
இழந்துவிட்டது தன்மதிப்பை..

சமூகவலைதளமாய் சஞ்சரித்து
சமுதாய கொலைதளமாய்
வியாபித்துவிட்டதே...
இம்முகப்புத்தகம்..

அதிநுவீன அரட்டை தளமே
கலாசாரத்தில் கழிவு கலந்த இழிவே..
நீ அழிந்து போகும் நாளில்தான்..
எம் அடுத்தத் தலைமுறையின்
ஆரம்பம் காத்திருக்கிறது....

காதல் படும் பாடு

தனியர் பேருந்து
பின் ஆசனங்களில்...!

மரங்கள் நிறைந்த
புங்காக்களில்...!

பாவனைக்குறைந்த
காட்டு வீதிகளில்...!

இரயில் வண்டி பாதைகளில்...!
அதன் பொட்டிக் கதவுகளில்...!
தீரோயரங்க இருக்கைகளில்...!

கண்களை முடிக்கொண்டு பாருங்கள்
காதல்படும் பாட்டை..
காதலை படுத்தும் பாட்டை..

நக்டோ தேவீஸ் கால

நக்டோ தேவீஸ் கால முறை
நக்டோ தேவீஸ் கால முறை

அவமானம்

எஜமான்கள் சிரமம் குறைக்க..
தரகர்களுக்கு வழிகாட்ட
தகப்பன்மார் சங்கம் ஒன்று
தலை நகரத்து
பங்களாக்கள் முன்
இவ்வாறு எழுதிப்போட
மனு ஒன்று
கொடுக்கப்போகிறார்களாம்
“இங்கு மலையக சிறுமிகள்
அடகு வைக்கப்படுவர்”

அந்த ஜந்து நாட்கள்..

முஞ்சூற்று அறுபது நாட்களின்

தவமாய்..

ஆண்டு தோறும்

அந்த ஜந்து நாட்கள்..

அந்த ஜந்து நாட்களுக்காக

மட்டுப்பூத்தப்பட்டு

ஆனந்தம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அவனுக்காக..

வெறுமை மறந்து

வறுமை மறந்து

அவனுக்காக தானே

பிரகடனப்படுத்திக்கொண்ட

அந்ந ஜந்து நாட்கள்..

அலங்கோல லயன்களெல்லாம்

அலங்காரப்படுத்தப்படும்

வெறுந்தெருக்களெல்லாம்

வெள்ளித்தெருக்களாக

மினுக்கப்படும்

வேந்துவிடுகள் குடு முன்..

தோட்டம் முழுதும்
 தோரணைகள் தொங்கிவிடப்பட்டு
 வாசல் எங்கும்
 மின்கொடிகள்
 ஒடிவிடப்பட்டு
 விருத்தியடைந்த விறுவிறுப்பு
 நகரமாய்
 உருமாற்றப்படும்
 அவன் ஊர் முழுதும்..

தினந்தின திண்டாட்ட
 வாழ்வ மறந்து
 அவன் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறான்...
 திருவிழா

அவனை விட்டுவிடுங்கள்..
 அடுத்துவரும் நாட்களெல்லாம்
 அதிகமாக உழைக்க வேண்டும்
 அடகு வைத்ததையெல்லாம்
 திருப்பியடுக்க...

இதோ
 திரும்பிவிட்டன
 அடகுபோனவைகளும்
 அந்த ஐந்து நாட்களும்....

அந்த முர்க்கா நாட்கள்

வினாக்களை விட்டு விடுவதை படித்து
 விடுவதை சிறப்பாக விடுவதையோடு
 விடுவதை விடுவதை விடுவதை
 விடுவதை விடுவதை விடுவதை

பிரதிபலிப்பு

தோட்டங்களில் விடுவதை விடுவதை
 சம்பளம் விடுவதை விடுவதை
 உயர்ந்ததுமே விடுவதை விடுவதை
 பணக்காரர் விடுவதை விடுவதை
 ஆகிவிட்டார்கள் விடுவதை விடுவதை
 மறைத்து வைத்து விடுவதை
 “மதுபானம் விற்றவர்கள்” விடுவதை

பைந்தமிழுக்காய் ஒரு குரல்...

உச்சரிக்க முடியாத சொல் திரித்து
 உணர முடியாத கரு தரித்து
 உச்சளவில் இழிவ பூண்டு வளர்கிறதே...
 பேரினவாதத்தின் அறிகுறியாய்
 பெரும்பான்மையின ஆதிக்கத்தின்
 அடையாளமாய் எம் தமிழ்...

அவதானித்துப்பாருங்கள்..
 முதல் இனத்தோர் முகாமை செய்யும்
 அளைத்து இடங்களிலும்
 அழிக்க முடியாத தடமாய்..
 அடிப்பட்டு சிதைபட்டு
 சிதுறி கிடக்கிறதே...
 எம் தமிழ்...

எங்கு பார்த்தாலும்
 ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத தமிழ் வகைகள்...
 எந்திக்கொள்ள முடியாத தமிழ் கொலைகள்...
 எடுத்துக்காட்டாய்...
 தொழிலாளிக்கு தெழிளாலி...
 தலவாக்கலைக்கு தவலாகொலை
 பெருந்தோட்டத்திற்கு பெறுந்தெட்டம்...
 என நீண்டுச் செல்கிறதே...
 தமிழ் வாட்டம்...

ஏன்

நான் சொல்வேன்..

தமிழ் தாயின் முதல் எதிரி..

தமிழர்தானே...

ஈடு குடும்பத்திற்கும் போகுவது

ஓப்பில்லா இலட்சணம் நிறைந்த

உயர்மெழியாம் தமிழ் மொழி..

என ஒங்கிப்பாடப்பட்ட...

எம்மொழி...

இன்று எம்மவராலேயே..

உறுப்பட்டு..

உருமாற்றப்பட்டு..

உயர்நிலை அருகி

உறைந்துக்கிடக்கிறதே...

தமிழ் ஈற்ற தலையான

கூத்துக்கள் பாட்டுக்கள்...

புராணங்கள் காப்பியங்கள்...

பண்பாடுகள்.. பழக்க வழக்கங்கள்...

இன்னும் எத்தனையோ

தமிழ் தந்த முத்தமிழ் சொத்துக்கள்...

வழி மறந்து...

படி துறந்து...

தடம் புரண்டு தவித்துக்கொண்டிருக்கிறதே...

என உள்ளார உருகியது போதும்...

மனம் நொந்து நொறுங்கியதும் போதும்...

எத்தனை நாட்களாய் தான்

ஒதுங்கியே கிடப்பது...

ஒரக்கிடங்காய்...

வாசக பாடங்கள்

நாம் கொண்டது
வெறுமனே பிறந்த
குறுமொழியல்...

முழுலோகத்து முதுமொழி..
உயர்வளம் செறிந்த
உணர்மொழி...

ஒருதரம் உச்சரிக்க...
ஊமை வாயில் கூட
வார்த்தை படைக்கும்
மந்திரம் படைத்த
விண்மொழி செம்மொழி

படர்ந்தெழுவோம்..
கிளர்ந்தெழுவோம்..
பார்வைபடும் இடமெல்லாம்..
பாடுபடுவோம் என் பைந்தமிழ் வளர்க்க...

தடைகளை ஓடுக்கி..
இடர்களை விலக்கி...
தனித்துவமிக்கதோர் தமிழ் செய்வோம்..

முத்தமிழ் காப்போம்..
வித்தகம் செய்வோம்...

முங்கில் கூடை

நொறுக்கி விடாதீர்கள்..

நொறுக்கியதை விற்காய் செய்து
ளித்துவிடாதீர்கள்..

ளித்து அதில்

வெந்நீர் வைத்து
குளித்துவிடாதீர்கள்..

எம்மவரின் தொழிற் சின்னம்
எம் படைப்பனைத்திற்கும் கருச்சின்னம்

மறைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்

எம் இருப்பு அது...

வெறுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்
எம்மவரின் உறுப்பும் தான் அது..

அந்த

முடமாய் போன

முங்கில்கூடை...

வெறுமையாய் கிடக்குதென்று

நொறுக்கிவிடாதீர்கள்...

விரும்புவே

எம் இரண்டு காலங்கள் என்று அறையும்
காப்பத வரலாற்று வலிகள் காலங்களை மேல்
அதில்தான் நிரம்பிக்கிடக்கின்றன..

தேயிலைகாட்டில்
உறிஞ்சப்பட்ட எந்த ஒரு காலங்கள் யான
எம்மவர் உதிரம் காலங்கள் இன சூழ்நிலையை ஏது
முழுதும் அதில் தான் உறைந்துக்கிடக்கின்றது..

கூட்டம் கூட்டமாய்
கூட்டிவரப்பட்ட எம்மினத்தோர் அடையாளங்கள் எந்த பாலை
அனைத்தும் அதில் தான் மறைந்து கிடக்கின்றன...

நொறுக்கிவிடாதீர்கள்..
திருத்தி வைப்போம்...

என்றாவது ஒருநாள்
அது எமக்கே உரிய
ஆவணக்காப்பகத்தை
அலங்கரிக்கக்கூடும்...

நியுற்றனின் முன்றாம் விதி

தேயிலைக் காடுகளில்
தேய்ந்து கட்டிய எம் அம்மாக்களின்
கனவுக் கோட்டைகளை
நூறுக்கிலிட்டு
அலைபேசியோடு அலைந்து திரியும்
சில சில தம்பி தங்கைகளே!!

தான் குடித்து குப்பற தூங்க
தம் வம்சத்தினரை ஈடு வைக்கும்
சில சில தந்தையர்களே!!

முகில் மறை நிலவாகவே
இருக்க வேண்டும்
இளைய தலைமுறைகள் என்ற
இருண்ட குணம் போர்த்தி
நிமிர்ந்து நிற்கும் சில சில
ஜயாக்களே!!

எம் வியர்வையின்
உப்பை தின்று விட்டு
எம்மை எழும்ப விடாமல்
மிதித்து வைத்திருக்கும்
சில சில ராஜாக்களே!!

கவனமாய் கேளுங்கள்,
மெய்ஞானத்தை விஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறது
விஞ்ஞானம் என்பது
உண்மையென்றால்.
நியுற்றனின் முன்றாம் விதி
உம் விதிகளை ஒரு முறை
விசாரித்தே தீரும்..

வழக்கம் போல்..

கட்டிக்கிடந்த

விறகுக்கட்டின்

கட்டவிழ்த்து

உருவப்பட்டது

கயிறு

கட்டிலில்

விரிக்கப்பட்ட

சாக்கொன்றும்

உருவப்பட்டது

செலவப்பெட்டிக்கு

அடியில் கிடந்து

எடுக்கப்பட்டது

கத்தி..

காட்டுக்கா?

கழிச்ச விறகுக்கா?

பட்டிமன்றத்தில்

காடு வெற்றி

கொண்டது

புறப்பட்டுவிட்டார்கள்

அந்த ஜந்து வீட்டு

லயத்து குஞ்சுகள்

வழக்கம் போல்..

அந்த விடுமுறைதினரும்

விறகுக்காட்டிலேயே

கழிந்து போனது...

என் செய்வேன்?

கதகதப்பான ஓர் ஆடை
அதைத்தாண்டியும் மேல் ஆடை...
பாதும் காக்க பாதனி
உடல் காக்க ஓர் அறை

ஆன போதும்
இந்த காற்றின் ஈரம்
கடுமழையின் சாரல்
வியங்க்குக் கொட்டும் வெயில்
என்னையே அலற
வைக்கும் போது
என்னை வாங்தத் என் தாயே
மழை பெய்தும் மலையேறி

குளிர் தூந்தலிலும்
கொழுந்து பறித்து

வெயில் சூட்டிலும்
இறாந்தல் போட்டு

என்னை படைக்க நீ் பட்ட
உன்பாட்டை உணரும் போது
உளம் நூறாய் வெடிக்கிறதே
உனக்காக என் செய்வேன்...???

வேலி

வணக்கம் அம்மா
நினைவிருக்கிறதா??

பலநாட்கள் கழித்து
பள்ளிக்கு அழைத்து வந்தீர்கள்
உம் பிள்ளையை...
நினைவிருக்கிறதா?

நீண்ட தாமதத்திற்கு
காரணம் கேட்டேன்..

ஏக நேரத்தில்
நீங்கள் சொன்னீர்கள்
தலைவலி என்று...
அவள் சொன்னாள்
துங்கையை பார்த்துக்கொண்டிந்தேன் என்று..
நினைவிருக்கிறதா?

பாடஞால்கள் எங்கே என்றேன்..
தவறிபோய்விட்டதென்று
நீங்கள் சொன்னீர்

பயிற்சி புத்தகங்களை எடுக்க சொன்னேன்
கசங்கி கிடந்த
ஒன்றை காட்டினீர்

அவள் அடைவுமட்டம்
அடிநிலையில் என்றேன்..
என்னதான் செய்வதென்று
என்னிடமே கேட்டார்..

வினாவினேன்
வீட்டில் எப்படி?
விடையாக சிரித்தீர்..

அனிந்திருந்ததோடு சேர்த்து
அனைத்திலும் அழுக்கு
என்றேன்
அக்கறையோடு சொன்னிர்கள்
அவனுக்கு அக்கறையில்லையென்று

அவள் பக்க அடையாளங்களை
நான் சொல்ல
தன் பக்க நியாயங்களை மட்டுமே
நீங்கள்
சொன்னிர்கள்
நினைவிருக்கிறதா?

உங்கள் உறைப்பளைத்தும்
உணவுக்கானதாய் மட்டும்
இருந்துவிடக்கூடாதென்று
கெஞ்சினேன்...

உம் பிள்ளையில்
கவனம் வையுங்கள்
என்று என் கண்கள் கலங்க
மன்றாடினேன்..
வேகத்தோடு தலையாட்டினிர்கள்
நினைவிருக்கிறதா?

இன்றோடு அடுத்த
இரண்டு மாதமும் கடந்துவிட்டது
உம் பிள்ளை பன்னிக்கு வந்து....

அது சரி..

மூங்கில் கூடைகள் மாறி
முதுகு வலிக்காத
பைகளும் வந்துவிட்டன

கைக்கத்திகள் பறிக்கப்பட்டு
இயந்திர வெட்டிகளும்
இணைந்துவிட்டன

படங்குகளுக்கு பதிலாக
பாதுகாப்பு மேலாடைகளும்
முளைத்துவிட்டன

தொழிற்சாலை முழுவதுமே
காணொளி கருவிகள்
கட்டுப்பாடுக்குள்
அடங்கி விட்டன..

மின்சார சாதனங்களெல்லாம்
மின்னணுவியல் மயமாக்கத்தில்
நுழைந்து விட்டன..

உச்சளவில் உழைப்பறுஞ்ச
உயர்மட்ட அறிமுகங்கள்
உலக தர அணுகுமுறைகள்
எம் தோட்டங்களில்

அது சரி
யாருக்குத்தான் தேவை
எம் சனங்களின்
அல்லல்கள்?

ஒரு விழுதின் மடல்

அன்பள்ள அம்மா..

உன் நலத்திற்கு

என் பிரார்த்தனைகள்..

இம்மடல் கண்டு

என் நலம் அறிவாயாக...

என் பருவவிழா

நடாத்திவிட்டு

பணிப்பெண்ணாய்

பறந்துவிட்டாய்

சவுதிக்கு

அன்றிலிருந்து

நரிகள் கூட்டம்

எம் வீட்டை

சுற்றி..

இள நரிகள் முதல்

கிழ நரிகள் வரை

என்னை

ப்பொழுதும்

பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன...

எதேதோ தேடிக்கொண்டு
எம் வீட்டுக்கு வந்துபோகிறது
ஒரு நரி

யாருமே இல்லாதபோது
எம் வீட்டுக் கதவினை
சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறது
ஒரு நரி

உள் வீடு வரை வந்து
உன்னை விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறது
ஒரு நரி

நான் உறங்கப் போகும் வரை
உட்காங்து வாலாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது
ஒரு நரி

ஓவ்வொரு நாட்களும்
எனக்கு உன்
பிரசவ அவஸ்தையை தான்
உணர்த்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

அன்று பகுக்களென் நீ
அறிமுகப்படுத்தியவை எல்லாம்
நரிகளென புரிய வைக்கத்தான்
என் இம்மடல்

தினங்தோரும் ஓர் அச்சம்
ஓவ்வொரு நாட்களையும்
வலுவிறந்து கடத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்..

என் மடல்
பார்த்து பதிலாக
உன் வரவையே
எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
நான் உன் விழுது...

அதிசய மேடை

ஆமாம்

அதுவேர் அதிசய

மேடையே தான்

காச கொடுத்து

கூட்டிவர்ப்பட்டு

கட்டுவிக்க பட்டு

அதிசய சக்தி ஓன்று

அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அதில் ஏறிய உடனே தான்

எம் லயன்களின்

கூரைகளில்

ஒட்டை விழுந்திருப்பது

தெரியவரும்

அங்கு பெற்றுபோடப்பட்ட

பிஞ்சகளின்

நெஞ்சங்கள் புரியும்

எம்மவர்களின்

இருண்டு போன கனவுகள்

வெளிச்சமாய்

தெரியும்

வாழ்கைச்செலவுகள்
கூடுவிட்டதை
பொருளியல் ரீதியில்
நிறுவிக்காட்ட
சக்தி பிறக்கும்

தான் ஒரு சேவகன்
என தன்னையே
தாழ்த்தி சொல்லும்
முக்தி கிடைக்கும்

சி.வியின் சிறுகதையொன்று
எம்மை அதற்குள்ளே
இழுத்துச் செல்வது போல்
ஸர்க்கப் படுவோம்
அவர்களின் வெறும்கதைக்குள்..

அந்தனை சக்திக் கொண்டது
அந்த அதிசய மேடை....

எம் அறிவுமிக்க
அடுத்த அத்தியாயம்
தொடங்கப்படும் வரை
அதிசய மேடையின்
அதிசயங்கள்
நிகழ்ந்து கொண்டே தான்
இருக்கும்...

அகிலை மேலை கண் கெட்ட பிறகு

அடையாள அட்டை பெற
அளவில்லாத அலைச்சல்கள்
சரியான வேலை தேடி
சகிக்க முடியாத அவமானங்கள்..
ஊர்முழுக்க பேச்சுக்கள்
உறவுக்காரரின் ஏச்சுக்கள்
உயர்ந்துவிட்ட நண்பர்கள் முன்னால்
தளர்ந்து நிற்கிறேன்..

அறிவு தந்த ஆசிரியரைக் கண்டால்
ஒளிந்து நிற்கிறேன்..
வலிக்கிறது
இன்றான் புலம்பித்தவிக்கிறேன்...
பாதியில் என் படிப்பை நிறுத்தினேன்..
என்று...

தேடலினால்..

இருந்த இடத்திலே
கிடைக்குமென்றால்
அது
முதுமை மட்டும்தான்..

தேடபாருங்கள்
தேடலின் சுவாரஷ்யங்களை...
எத்தனையோ சாதனைகள்..
எண்ணிலெந்கா கண்டுபிடிப்புகள்..

எல்லாமே
சாக்தியமானது
சரித்திரமானது
எல்லாமே தேடலினால்...

அடிமட்ட சமூகம் என்ற
அடையாளப்பெயரை
எடுத்தெறிவோம்
அறிவு கொண்டு
ஆளுமை வளர்ப்போம்
தேடலினால்...

நாலாசிரியர் பற்றி...

மலையகத்தில் உழைக்கும் குடும்பத்தில் செல்வப் புதல்வனாக பிறந்த கிசோ படிக்கும் காலத்திலிருந்தே துடிப்பான் சிறுவனாகவும் தற்போது துடிப்பான் இளைஞனாக இலக்கிய துறையில் கால் பதித்துள்ளார்.ஆரம்பகல்வியை நு/டிறைட்டன் தோட்டப் பாடசாலையிலும் இடைநிலை, மற்றும் உயர்தர கல்வியை நு/கொட்டகலை தமிழ் மகா வித்தியாலத்திலும் தொடர்ந்து ஸ்பாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரியில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பவியல் பாடத்தில் டிப்ளோமா பயிற்சி சான்றிதழ் பெற்று தற்போது நு/மெராயா தமிழ் மகா வித்தியாலத்தில் சிறந்ததொரு ஆசிரியராக சேவையாற்றி வருகிறார்..

வேறுதுறையில் பயிற்சி பெற்றிருந்த போதிலும் இவருடன் பிறந்தகலை இவரை இருப்புக் கொள்ளவிடவில்லை.அதன் முயற்சியே இந்நால். கவிதை, நாடகம்,நடனம்,வில்லுபாட்டு என பலதுறைகளிலும் திறமை கொண்ட இவர் வளர்ந்து வரும் வாசகனாக மினிர்வது எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது. மண்ணின் மீதும் மண்ணின் மைந்தர்கள் மீதும் அதை அன்பு கொண்ட இவருக்கு அதிலிருந்து விலகிச்செல்ல முடியவில்லை. எனவே “மூங்கில் கூடை” எனும் இக்கவிதை தொகுப்பை சமூக குறிகாட்டியாக கொண்டு பல்வேறுதகவாஸ்களையும்(அடையாளச் சின்னங்களையும்) அவலங்களையும் இதில் கொண்டு வர முயற்சி செய்துள்ளார்.இவரின் கவிதை வித்து சிறந்த மண்ணில் விதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.இது முளைத்து விருட்சமாகி சமூகத்திற்கு நிழல்தர வேண்டும் என எண்ணி வாழ்த்துகிறேன்

ISBN 978-955-97102-4-0

9 789559 710240